

ДУШКО БАБИЋ

ОДЛАЗЕЋИ

КО ДЕВИЦА МУДРА

Прихвати мирно своје шездесете
Добро је реци другима и себи
Чувај се старачког роптања и сете
Да те за живота већ нестало не би

Са овог места нема узмицања
За све што дође треба бити спреман
Ту је сва вештина и знање свих знања
Чему је вакат томе је и земан

Опрости свима – Каину и Бруту
Избриши сваког јемца и дужника
Дочекај спреман суђену минуту
Ко девица мудра што чека женика

31. 9. 2018.

ЗАВИЧАЈ

Планински ваздух сече као бријач,
све што се рађа догони у суру.
Школује људе, јасике и дивљач
да преживе мраз и душманку буру.

Низ ова брда ледена и пушта
још моји преци својски богораде.
Овде се врагу отима из уста
залогај хлеба и прстохват наде.

Ето, ту се враћам ко у Јерусалим,
под шкрто сунце, у станиште вучје.
Коме и зашто? – ни сам не разумем.

Да мртве ватре сјарнем и распалим?
Да се надишем небеса и шуме?
Да мајци-земљи паднем у наручје?

10. 10. 2020.

ФАТАМОРГАНА

Скончаћеш, тако, инокосан –
слаба си жишка у пепелу.
Појешће те ко зрно проса
огњена птица у твојем телу.

Бациће те у вир, у понор
јарац што те чека на брвну –
у твар нему, у тела хорор,
у глад очну и таму крвну.

Када се наврше твоји дани
и све се овде сруши, затре,
сачуваће те живе ватре
у једној песми-фатаморгани.

јун 2018.

ПОХВАЛА ЋУТАЊУ

Блажено да је све што ћути,
све што се у себе склања,
блажени дани и минути
самоће и тиховања.

Нека је блажен говор сунца,
мудрост траве и улишта.
Нека се смири све што бунца,
на путу до судилишта.

Да заћуте уста преварна –
глагољање, кикот, дрека,
да нас нађе благодат мира,

да пропева гора чарна
љубав цвета и лептира,
у славу Бога и човека.

април 2019.